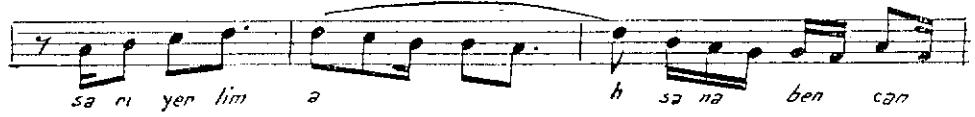

SARIYERLİ

ZOZEREZ — Hicazî yegâh

Saz ve söz: Yasarî Asım

Kadın

Bu lut lar dan a kip gi den a ya bak
tam bu run la be ni ağ lat be ni yak
her nağ men den bir iz hal sin hal bim de
be ni gül dün be ni ağ lat be ni yak

Erkek

Ben de tam bur sevgi lim de bin ke man

Keman

Çalar ken ah o ba kış

Sax -

peki ya man Mes ke ni miz

kü çü cuk bir ka yık din

Na tir la rim o meh ta bi her ze man

Evvelce tanışmış olan bir kadınıla bir erkeğin ikinci bir tesadüfdeki konuşmaları :

Kadın : Sarıyerde tanıştığın bir hanım

Düşünmeyin, karşındayım acanım,
Hasret kaldım tanburunun sesine
Yine tenha bir akşam gel acanım.

Erkek : Hele coşkun bir ay doğsun gelirim

Sazla, söyle pek aşiksin bilirim,
Kaç zamandır hep gönülden geçerdin
Sarıyerlim sana ben can veririm.

— “ Sarıyerde bireleşme ” —

Kadın : Bulutlardan akıp giden aya bak

Tanburuna beni ağlat, beni yak,
Her nağmenden bir iz kalsın kalbimde
Ben güldür, beni ağlat, beni yak.

— “ Vedadan sonra ” —

Erkek : Bende tanbur, sevgilimde bir keman

Çalarken ah . . o bakişlar pek yaman,
Meskenimiz küçücüük bir kayıktı
Hatırlarım o mehtabı her zaman.

[*] Bu iki usul plâğa sığmamıştır. Bu eser hakkında fikir edinebilmek için plâğının dinlenilmesi zarureti vardır.